

ΦΩΝΗ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπὶ τῇ 25 Μαρτίου

Ἔολο τὸ ἔθνος σήμερα διπλῆ γιορτὴ γιορτάζει·
εὐτυχησμένοι χαίρετε, ἐλεύθεροι ἀδελφοί·
κὶ ἀπὸ τοῦ γέρον Πίνδου μας τὴ δόλιχα κορυφῇ
δεχθῆτε ἓνα δάκρυον ποῦ ἀπ' τὴν καρδίαν μας ράζει.

Ἐν Ἰωαννίνοις, Μάρτιος 1882.

ΑΡΙΩΝ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μικρὰ Μαρίκα εἰσέρχεται ὡς βόμβα εἰς τὴν
αἴθουσαν, καὶ σταματᾷ, μὲ τὰς χεῖρας ὀπισθεν
συμπεπλεγμέναις, ἐμπρὸς τῆς μητρὸς τῆς.

— Ἀληθινὰ, μαμά, πῶς ἓνα πουλάκι σου λέ-
γει ὅ,τι γίνεται;

— Ναί, βέβαια.

— Καὶ δὲν σέ γελάει ποτέ;

— Ὅχι, μάτια μου, τὸ πουλάκι μοῦ τὰ λέει
ὄλα.

— Μὰ λοιπὸν τώρα ἀρώτησέ το τὸ πουλάκι νὰ
σοῦ πῇ πόσους κουραμπιέδες ἔφαγα ἔς τὴ κου-
ζίνα;

* *

— Γιαῖγκο, κάθησε φρόνιμα.

— Γιατί;

— Γιατί, ἂν εἶσαι φρόνιμος, θὰ σοῦ δώσω ὡ-
ραῖα ζαχαρωτὰ ὅταν φύγω.

— Δὲς μού τα τώρα ἀμέσως καὶ φύγα.

* *

Ἐν συναναστροφῇ.

Κατὰ τινὰ στιγμήν ἀπαγγέλλεται τὸ ὄνομα
τοῦ κ. Α*.

Εἷς τῶν παρισταμένων. — Ὁ καυμένος ὁ Α*,
τί ἐξαίρετος, τί λαμπρὸς ἄνθρωπος!

Εἷς ἄλλος (ζωηρῶς). — Αὐτός! Τί λές, καλέ;

Ὁ πρῶτος (ἀταράχως). — Τί! μήπως τυχὸν εἶνε
οὔτιδανός;

* *

Ἀγάπη μεταξὺ συναδέλφων.

Ἐν τινὶ συλλογῷ ποιητῆς τις ἀνεγίνωσκε μα-
κρόν τι ἔργον αὐτοῦ, ἀνέκδοτον, ἐνώπιον πολλῶν
φίλων.

Εἷς τούτων, δμῶτεχνος τοῦ ἀγορητοῦ, χειρο-
κροτεῖ ζωηρότατα στροφὴν τινὰ κατὰ πάντα ἀ-
θλίαν.

— Τί! χειροκροτεῖς αὐτὸ τὸ μέρος! τῷ λέγει
χαμηλοφώνως ὁ παρακαθήμενος.

— Δὲν καταλαβαίνεις; Για νὰ μὴ τὴν ἀφαι-
ρέση, ὅταν θὰ τυπωθῇ τὸ ποίημα!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἰσχυρογνώμονες εἶνε οἱ ἰδιότροποι καὶ οἱ
ἀμαθείς καὶ οἱ ἄγροικοι. (Ἀριστοτέλης).

* * * Καθὼς ἐν καιρῷ εὐδῶν πρέπει νὰ παρα-
σκευάζωμεν τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα, οὕτως ἐν νεό-
τητι πρέπει νὰ φυλάττωμεν τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν

σωφροσύνην ὡς ἐφόδια εἰς τὸ γῆρας. (Πλούταρχος).

* * * Ὅταν, ὑπαρχόντων νόμων, ἕκαστος ἔχει
ἐξουσίαν νὰ πράττῃ ὅ,τι βούλεται, οὐ μόνον ἡ πο-
λιτεία οἴχεται, ἀλλ' οὐδ' ὁ βίος ἡμῶν διαφέρει
παντελῶς τοῦ τῶν θηρίων. (Δημοσθένης).

* * * Νομίζω ὅτι ἡ πολιτεία ἡ ἐν τῷ συνόλω εὐ-
εκοῦστα εἶνε καλλιτέρα καὶ πρὸς τοὺς πολίτας
ὠφελιμωτέρα, παρά ἡ ἔχουσα μὲν εὐπραγοῦντας
τοὺς πολίτας καθ' ἕκαστον, ἀθρόα δὲ σφαλλομένη.

Διότι ὅταν μὲν διαφθείρεται ἡ πατρίς, καὶ ὁ κα-
λῶς ἔχων πολίτης οὐδὲν ἤττον συναπόλλυται, κα-
κοτυχῶν δ' ἐν εὐτυχουσῇ πολιτείᾳ εὐκόλως δια-
σώζεται. Ὅταν λοιπὸν ἡ μὲν πολιτεία δύναται
νὰ ὑπομῆναι τὰς τῶν ἰδιωτῶν συμφορὰς. εἷς δὲ ἕ-
καστος τούτων δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ τὰς συμ-
φορὰς ἐκείνης, δὲν εἶνε πρέπον ὅλοι νὰ βοηθῶσιν
αὐτὴν; (Θουκυδίδης).

* * * Οἱ φιλοκατήγοροι δὲν εἶνε ποτὲ καλοὶ φί-
λοι. (Δημόκριτος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Μία τῶν περιέργων συνηθειῶν τῆς αὐλῆς
τῆς Βιέννης εἶνε ἡ κατὰ πᾶσαν μεγάλην Πέμπτην
ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος νίψις τῶν ποδῶν δώδεκα
πρεσβυτῶν ἐκ τῶν γηραιωτάτων τῆς αυτοκρατο-
ρίας, γινομένη εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὑπὸ τοῦ Σωτῆ-
ρος ἀπολοῦσεως τῶν ποδῶν τῶν Ἀποστόλων. Ἐ-
φέτος μεταξὺ τῶν δώδεκα γερόντων, εἷς οὗς ὁ
αὐτοκράτωρ ἐξετέλεσε τὸ πατροπαράδοτον εὐσε-
βὲς ἔθος, ὑπῆρχε καὶ τις ἑκατοντούτης, εὐθύς ὡς κυ-
πάρισσος καὶ ἀκυαῖος τό τε πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα.

Ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ συνέχισεν αὐτὸν διὰ
τὴν εὐεξίαν του ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ.

— Ναί, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ γέρον, ἀ-
ληθὲς εἶνε ὅτι ἔφθασα εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν γηραιῶν
δρυῶν ἐν τούτοις ἐν πρᾶγμα μὲ λυπεῖ ἀκόμη.

— Καὶ τί εἶνε αὐτό;

— Ὅτι δὲν τὰς ὁμοιάζω εἰς τὸ κυριώτερον φυ-
σικόν των πλεονέκτημα.

— Δηλαδή;

— Νὰ ῥίπτω ῥίξας ἐκεῖ ποῦ μὲ ποτίζου.

Ἡ Γνωστὸν ὅτι ἡ νῦν αυτοκράτειρα τῆς Αὐ-
στρίας Ἐλισάβετ εἶνε κόρη τοῦ δουκὸς Μαξιμιλι-
ανοῦ τῆς Βυαρίας, μεγιστάνος ζῶντος ἐν ἀφαι-
ρείᾳ καὶ ἄκρα μετριοφροσύνη εἰς τινὰ αὐτοῦ ἔπαυ-
λιν. Εἷς Παρισίους χρονογράφος διηγήθη ἄλλοτε
τὸν περίεργον τρόπον, καθ' ὃν ἡ θυγάτηρ τοῦ δου-
κὸς ἔσχε τὴν ἀνέλπιστον τύχην νὰ γείνη σύζυ-
γος τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας.

Ἐδίδετο χορὸς ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ αυτοκρα-
τορος ἐν ταῖς θέρμαις του Ἰσλ.

Κατὰ τινὰ στιγμήν ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἀπο-
τείνεται πρὸς τὸν πρίγκιπα Σ. . .

— Ποία εἶνε ἡ θελκτικωτάτη ἐκείνη νεᾶνις μὲ
τοὺς μαύρους ὀφθαλμοὺς καὶ ὠχρὰν τὴν ὄψιν, ἡ
ὁποία ἐχόρευε τώρα μὲ τὸν κόμητα Ζίχην;

— Μεγαλειότατε, εἶνε κόρη τοῦ συγγενοῦς σας, τοῦ δουκὸς Μαξιμιλιανού, ὁ ὁποῖος ζῆ μακρὰν τοῦ κόσμου εἰς τὴν ἑπαυλὴν του τοῦ Βίρκενφελδ!

— Ἀληθινά! Τοῦτο μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ. Ὁ ἐξάδελφός μου ἔφρασε χθὲς μόλις, ὡς τώρα μετὰ τὸν χορὸν θὰ μοῦ παρουσιάσῃ τὴν οἰκογένειάν του! . . . Χαίρω πολὺ ὅτι μεταξὺ ὄλων διέκρινα αὐτὴν τὴν ὠραιότατην κόρην. . . .

Εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς αἰθούσης κάθονται αἱ δύο ἀδελφαί, ἡ Ἑλένη καὶ Ἐλισάβετ. Ἡ Ἑλένη ὀμιλεῖ χαμηλοφώνως πρὸς τὴν Ἐλισάβετ.

— Κύτταξέ, πῶς ὁ αὐτοκράτωρ σὲ παρατηρεῖ!

— Ἀπατάσαι.

— Ὅχι· θαρρῶ μάλις αὖ πῶς ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς.

— Θεέ μου . . . μόνον νὰ μὴν τύχῃ καὶ θελήσῃ νὰ μᾶς ὀμιλήσῃ

— Νά τον . . . Φαίνεται ὅτι δὲν θέλει νὰ περιμένῃ ὡς τὸ ἐσπέρας νὰ παρουσιασθῶμεν . . .

Ὁ αὐτοκράτωρ πρὸς τὴν Ἑλένην. — Καλησπέρα, ἀγαπητὴ πριγκίπισσα. Δύναμαι νὰ ζητήσω δι' ὑμῶν παρὰ τῆς ἀδελφῆς σας νὰ μοὶ παραχωρήσῃ τὸν πρῶτον χορὸν;

Ἑλένη. — Ἐλισάβετ . . . ἀκούεις;

Ἐλισάβετ. — Μεγαλειότατε! . . .

Μετὰ δύο ὥρας, ἐνῶ ἡ οἰκογένεια τοῦ δουκὸς ἐλάμβανεν τὸ τέιον παρὰ τῷ αὐτοκράτορι, οὗτος δεικνύει λέυκαμά τι τῶν παραρρηγνείων χωρῶν εἰς τὴν Ἐλισάβετ.

Ὁ αὐτοκράτωρ. — Θέλεις νὰ γείνης αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας, ἐξάδελφῃ μου;

Ἐλισάβετ κατάπληκτος. — Ἐγώ . . . αὐτοκράτειρα . . . Μεγαλειότατε!

Ὁ αὐτοκράτωρ. — Βίξεύρω πόθεν θὰ προέλθουν τὰ ἐμπόδια, ἀλλὰ θὰ τὰ ὑπερπηθῶ. Συγκάτανευσον, καὶ εἰς ἕξ μῆνας . . .

Ἐλισάβετ. — Μεγαλειότατε, εἰμποροῦν νὰ σᾶς ἀκούσουν καὶ

Ὁ αὐτοκράτωρ. — Τί μὲ μέλει! Αὐριοῦν θὰ δολογήσῃ εἰς τὸν πατέρα σου τὴν διάθεσίν μου. . . ἐκτὸς ἐν μοὶ τὸ ἀπαγορεύς σύ . . .

Ἐλισάβετ. — Ὁ αὐτοκράτωρ εἰξέυρει καλῶς ὅτι δὲν ὑπάρχει θέλησις ἀνωτέρω τῆς ἰδικῆς του. . . καὶ εἰς ἐμὲ βέβαια δὲν θὰ ἀπαντήσῃ τὸ πρόσκομμα, τὸ ὁποῖον προβλέπει!

Μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἡ κόρη τοῦ δουκὸς Μαξιμιλιανού ἐγένετο αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας.

Καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἵπποι κατασταθῶσιν ἀχρηστοί, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι εἶνε χρησιμώτατοι καθόσον ὁπόταν ὁ ἵππος δὲν δύναται πλέον νὰ ἐργασθῇ, ὑπερ συμβαίνει μεταξὺ τοῦ εἰκοστοῦ καὶ τριακοστοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἡ βιομηχανία τὸν παραλαμβάνει καὶ μεταποιεῖ αὐτὸν εἰς πλῆθος χρήσιμων πραγμάτων.

Οὕτω, εὐθὺς ὡς φθάσῃ ὁ ἵππος εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, ἐνῶ ἴσταται ἐπὶ τῶν ποδῶν του ξυρίζεται, μεταχειρίζονται δὲ τὸ τρίχωμα αὐτοῦ,

ὅπως διὰ τούτου πληρῶσι προκέφαλα καὶ ἐπίπια. Κατόπιν φονεύεται καὶ ἐκδέρεται, ἐνῶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ φυλάσσονται πρὸς κατασκευὴν κτενίων.

Τὸ ζῶον ὀλόκληρον εἶτα εἰσάγεται ἐντὸς σιδηροῦ τινος κυλίνδρου, ὅπου καίεται δι' ἀτμοῦ καὶ ὑπὸ πίεσιν δύο ἢ τριῶν ἀτμοσφαιρῶν.

Ἀμα ἡ ἐργασία αὕτη ἀποπερατωθῆ, ἀνοίγουσι στροφιγγὰ τινα ἐν τῷ κυλίνδρῳ εὐρισκόμενον, ὅπως ἀφαιρέτωσι τὸ λίπος, μεθ' ὃ ἀποσύρουσι τὸ πτώμα, ὅπερ εἶναι διαλελυμένον.

Τὰ λεπτὰ ὀστᾶ, ὡς τὰ τῶν κνημῶν, πωλοῦνται πρὸς τοὺς κατασκευαστὰς κομβίων, ἐνῶ τὰ χονδρὰ, ὡς τὰ τῶν πλευρῶν, τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης χρησιμεύουσι πρὸς παραγωγὴν μέλανος χρώματος καὶ κόλλας.

Πρὸς κατασκευὴν τοῦ μέλανος ἐκ τῶν ὀστέων χρώματος, οὕτως γίνεται χρῆσις ἐν τῇ σακχαροποιᾷ πρὸς διύλισιν καὶ ἀποχρωμάτισιν τῶν σακχαρούχων χυμῶν, ἀπανθρακούσι τὰ ὀστᾶ ἐντὸς ἰδίων ἐπὶ τούτῳ σιδηρῶν κυλίνδρων, ἐκ τῆς ἀπανθρακώσεως δὲ ταύτης παντοῖα παράγονται ἕτερα ἀντικείμενα.

Κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς κόλλας συγκομίζουσι φωσφόρον τὸ δὲ ἐκ φωσφορικῆς τιτάνου ἱζημα ὅπερ ἐπίσης κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην παράγεται, εἶνε ὠφελιμώτατον εἰς τὴν γεωργίαν, εἰσαγόμενον εἰς τὰ παρασκευαζόμενα λιπάσματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σάρκα, αὕτη ἐν πρῶτοις διυλίζεται, ὅπως ἀφαιρεθῇ ἐξ αὐτῆς σύνθεσις τις ἀμωνιακῆ, καὶ κατόπιν ἀπανθρακούται. Ὁ δὲ ἀνθραξ οὗτος κοπανίζεται μετὰ ποτάσης μειγμένης μετὰ ἐσκορπισμένων τεμαχίων σιδήρου, τὸ δὲ μίγμα τοῦτο ἐκ νέου καίμενον, παράγει τὸ κυανοῦν τῆς Πρωσσίας, μεταβάλλει τὸν σίδηρον εἰς χάλυβα, ὡς ἐπίσης παράγει τὸ κυανικὸν ποτάσιον καὶ τὸ πρωσσικὸν ὄξύ, δηλητήρια ἐκ τῶν φθορετώτερων μεταξὺ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστών.

ΕἰΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΠΕΙΝΗ

Αἱ θρεπτικώτεραι τροφαί.

Κατὰ τὰς τελευταίων γενομένας ἀναλύσεις πρὸς γνῶσιν τῶν θρεπτικῶν ὑλῶν, ἕξ ἐκάστη τροφή περιέχει, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μὲν κρέας τοῦ βοῦς, οὔτε παχέος οὔτε ἱσχυοῦ, κατέχει τὴν μέτην βαθμίδα, παριστῶν τὸν ἀριθμὸν 100, τὸ τοῦ προβάτου 86, τὸ τοῦ μόσχου 92, τὸ πρόσφατον χοιρινὸν 116, τὸ καπνιστὸν βόειον 146, τὸ καπνιστὸν χοιρομήριον 157, τὸ τῶν πτηνῶν τοῦ κυνηγίου 88, τὸ τοῦ ὀρνιθίου 93, τῆς νήσσης 104, τὸ πρόσφατον ὄν 72, τὸ γάλα 23, τὸ ἀνόγαλα (κρέμα) 56, τὸ βούτυρον 124, τὸ τυρίον 151.

Ἐκ τῆς σημειώσεως ταύτης ἐξάγεται ὅτι τὸ καπνιστὸν βόειον κρέας, ἡ νήσση, τὸ καπνιστὸν χοιρομήριον, τὸ βούτυρον καὶ τὸ τυρίον εἰσὶ τὰ θρεπτικώτερα τῶν φαγητῶν τὰ ὁποῖα τρώγομεν.